

INTERFAX

Μακεδονική Ασφαλιστική Έκδοση

15ο ΧΛΜ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΠΕΡΑΙΑΣ, Τ.Θ.: 22402, Τ.Κ.: 55102
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2310 492100, EMAIL: company@intersalonica.gr

Θεσ/νίκη, 4 Οκτωβρίου 2022

Τι είναι η Ασφάλιση σήμερα;

Γράφει και σχολιάζει ο Μελάς Γιαννιώτης

Το ερώτημα του τίτλου απασχόλησε, απασχολεί και θα συνεχίσει να απασχολεί τους σκεπτόμενους.

Και αυτό επειδή το καθ' αυτό αντικείμενο της Ασφάλισης αποδίδεται ως «εσαεί νέον και μόνιμως σταθερόν».

Το φαινομενικά αντίθετων εννοιών μήνυμα αυτό εμπεριέχει την στατικότητα και την κινητικότητα ενός προϊόντος ή υπηρεσίας και μεταφέρει στον δέκτη του την έννοια της σταθερής αξίας (στατική) με συνεχείς αναμορφώσεις και βελτιώσεις της (κινητική).

«Γάντι είναι για την Ασφάλιση το μήνυμα αυτό», έλεγε Καθηγητής της παλαιάς Στατιστικής Σχολής και τώρα Ασφαλιστικής Επιστήμης.

«Ως Ιδέα και Παγκόσμιος Θεσμός έχει αιώνια σταθερή αξία που κατά την υλοποίησή της στην πορεία του χρόνου αναμορφώνεται και βελτιώνεται συνεχώς».

«Μαθητούδι» ήμουν ακόμη και θαύμαζα τότε τις ωραιολογίες του ευφραδέστατου και λογιότατου Καθηγητή, που είχε την ικανότητα να εφαρμόζει το ίδιο λογοπαικτικό «καλούπι» του, τόσο για το κάθε προϊόν, όσο και για την κάθε υπηρεσία.

Όταν όμως σταδιακά, παράλληλα με τις Σπουδές μου από το έτος 1964 και μετά, άρχισα να γνωρίζω από μέσα και στην πράξη τι είναι η Ασφάλιση, ως υπηρετής αυτής, τότε απέκτησα και σταδιακή εμπειρία και γνώση από την πρακτική εφαρμογή του Θεσμού της Ιδιωτικής Ασφάλισης Παγκοσμίως, που είναι εντελώς διαφορετική από τον νεότερο Θεσμό της Κρατικής ή Δημόσιας ή Κοινωνικής και Υποχρεωτικής «εσαεί και μόνιμα» αποτυχημένης, σε αντίθεση με την Ελεύθερη Ιδιωτική Ασφάλιση, «εσαεί και μόνιμα» επιτυχημένης.

Βιομηχανία την έλεγαν οι Άγγλοι και ενοχλούσαν οι Γερμανοί για την ίδια «Βιομηχανία» και ως Βιομήχανοι.

Έτσι και από όλα τα διεθνή κατανόησα ότι η διδασκόμενη θεωρία απέχει πολύ της πρακτικής εφαρμογής και κυρίως της αρχικής ιδέας του Παγκόσμιου Θεσμού, που από μετέπειτα μελέτες και έρευνες προσωπικές μου, βρήκα ότι είναι παραβιασμένος και εντελώς παραμορφωμένος αρχαιοελληνικός θεσμός, μεθοδικά αδιδακτος, ως ασύμφορος εμπορικώς, αλλά και όλως ανατρεπτικός των καθιερωμένων κοινωνικών συστημάτων της λεγόμενης «νέας τάξεως πραγμάτων».

Ένα όλως επιφανειακό «δίδαγμα» (προτιμότερη η αμάθεια επειδή η ημιμάθεια είναι χειρότερή της) θα βρείτε στο Διαδίκτυο με τίτλο «Οι Θεσμοί της Εγγύης» και της «Προίκας» στην αρχαία Ελλάδα», που είναι εκ της πηγής, [Κοινωνική και Πολιτική Οργάνωση στην Αρχαία Ελλάδα, Β' Λυκείου (Επιλογής) Ο.Ε.Δ.Β. 2007].

Δεν γνωρίζω αν είναι σύμπτωση ή συνέπεια αλλά διαπιστώσιμο γεγονός είναι ότι, τον Φεβρουάριο του προηγούμενου έτους 2006, δημοσίευσα αναλυτικό άρθρο μου με τίτλο: «Ο Θεσμός της Εγγύης» με παραλληλισμό του προς τον σημερινό -όλως διαφορετικό- Θεσμό της Ασφάλισης. Το άρθρο μου αυτό είναι αναρτημένο στο Διαδίκτυο και πιστεύω ότι αξίζει τον κόπο να το διαβάσετε για να σχηματίσετε δική σας γνώμη για το μόνιμα αναπάντητο ερώτημα «*τι είναι η Ασφάλιση*» και η οποία στην Γαλλία διδάσκεται από το Δημοτικό Σχολείο.

Θα βεβαιωθείτε σίγουρα ότι όχι μόνον δεν είναι στατική αλλά είναι τόσο πολύ κινητική και ευμετάβλητη, ώστε να μοιάζει το «χθες» πολύ μακρινό, κόντρα και σε αντίθεση με την Επιστήμη της Στατιστικής και των Αριθμοδεικτών, που «απορροφήθηκαν» από την γεννηθείσα από τον Θεσμό των Ασφαλίσεων Επιστήμη της Αναλογιστικής (Προτύπων και Μοντέλων) και η οποία κατά την αρχαιοελληνική ετυμολόγησή της σημαίνει «περίσκεψη» και «επανεξέταση του λόγου», κοινώς «ξανασκέφτομαι» ή «επανεξετάζω».

Στο ίδιο άρθρο, αναφέρω και αποδεικνύω, πως και γιατί ήταν «ωραίοι και χωρίς χρέη» οι αρχαιοέλληνες, καταλήγοντας στο όλως άγνωστο και αδιδακτο «τέκνο» του αρχαιοελληνικού «Θεσμού της Εγγύης», που είναι η πρώτη στην Ιστορία του κόσμου «Ασφαλιστική Εταιρία» κατά τις διευκρινιστικές σημειώσεις του διεθνώς βραβευθέντος δίτομου έργου του Κερκυραίου (και ανεψιού του Εμμ.Ροΐδη) Στατιστικολόγου και Δημοσιολόγου Καθηγητή και Ακαδημαϊκού Ανδρέα Μ.Ανδρεάδη(1876-1935) με τίτλο «*Ιστορία της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας*»

...η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

και υπότιτλους (που συντρίβουν πολλούς και για πολλά ανομήματά τους) για τον Α' τόμο «από των Ομηρικών μέχρι των **Ελληνο-Μακεδονικών χρόνων**» και για τον Β' τόμο «από των **Ελληνο-Μακεδονικών** μέχρι και των **Βυζαντινών χρόνων**». Αυτές τις συνταρακτικές Αλήθειες μας αποκρύβουν οι...κακόχρονοι!

Η αναφορά και στους δύο τόμους χρονικής περιόδου «**Ελληνο-Μακεδονικών χρόνων**», που τονίζω ιδιαίτερα, καίει και συντρίβει πολλούς και για πολλά, καλώς γνωστά, που συνεχίζονται διαπραττόμενα «στον οίκο ανοχής», όπως ειρωνικά έγραφε ο οξυδερκέστατος Ροΐδης, υπό αμέτρητα ψευδώνυμά του.

Αλλά και η μη αναφορά του διεθνώς πολυβραβευμένου Καθηγητή Μ.Ανδρεάδη σε μη «Ελληνο-Βυζαντινούς χρόνους», ιδίως σε μη αναφερόμενη Δημόσια Οικονομία του Νεο-Ελληνικού Κράτους, άρα και ανυπαρξία ορθής λειτουργίας του Θεσμού των Ασφαλίσεων, που αυτός δημιουργεί Ιδιωτική και Δημόσια **Οικο-νομία** (νόμος του οίκου, δηλαδή), λένουν και σημαίνουν όσα δεν μας είπαν μέχρι τώρα οι Αρμόδιοι και Ειδικοί, «Μεταδότες Γνώσεων».

Επί σειρά ετών γράφω και τονίζω, τα στοιχεία αναφοράς του δίτομου Έργου Ανδρεάδη (εκδόσεις Παπαδήμα) για την ίδρυση και λειτουργία της πρώτης άτυπης Ελληνο-Μακεδονικής «Ασφαλιστικής Εταιρίας» στην Βαβυλώνα το έτος 324 π.Χ., βασισμένη πάνω στις διδασχές του Αριστοτέλη και στην «Μέθοδό» του, όπως την ονόμασε, κατά την «λήψη και δόση των ιδιωτικών συναλλαγών», με τους άγραφους ηθικούς κανόνες της θείκης και πανανθρώπινης ελληνικής λέξεως «**πρέπει**» (όταν πρέπει, όσο πρέπει, όπου πρέπει και **όπως** πρέπει). Δείτε τα στο έργο του «Ηθικά Νικομάχεια» και διδαχθείτε εξ αυτών και για να μη τα επαναλάβω άλλη φορά για την μάθησή τους.

Αυτή ήταν και αυτή **πρέπει** να είναι η Ασφάλιση, Παγκοσμίως!

Με αυτές τις Ηθικές Αξίες επιβάλλεται και **πρέπει** να λειτουργεί! Με αρχή και τέλος το «πρέπει», επειδή αυτός είναι, στην πράξη και όχι στα λόγια, ο μοναδικός στον κόσμο **αρχαιοελληνικός πολιτισμός**, που οι πρόγονοί μας δίδαξαν παγκοσμίως και ποτέ δεν τα διδάχθηκαν από κανέναν «Πορθητή και Εισβολέα» απολίτιστο.

Διαφορετικά δεν είναι, πάντα κατά Αριστοτέλη, Ασφάλιση, (κατά νεότερη ονομασία) ούτε και «Μέθοδος» **στην λήψη και στην δόση των Ιδιωτικών Συναλλαγών**.

Η απουσία, έντιμης και ηθικής «Μεθόδου» στις Ιδιωτικές αλλά και Κρατικο-Κοινωνικές Συναλλαγές, απασχολεί και βασανίζει σήμερα την Ανθρωπότητα, όπου οι λίγοι και «πολεμοχαρείς», εξαθλιώνουν τους πολλούς επί γης, ακριβώς επειδή **αν δεν δημιουργούνται φτωχοί και αδύνατοι πολλοί, δεν μπορεί να υπάρχουν πλούσιοι και δυνατοί λίγοι!**

Και αφού το αντικείμενο εδώ είναι η δόση και η λήψη, στις Ιδιωτικές (και όχι Δημόσιες ή Κοινωνικές) Συναλλαγές, αυτονόητο είναι ότι αυτές πρέπει να είναι απολύτως ελεύθερες και σεβαστές σε Δημοκρατικά Καθεστώτα Πολιτών και όχι Υπηκόων, με αρμοδιότητα και δικαιώματα των Εποπτικών και Κρατικών Αρχών την συνεχή εποπτεία και την αυστηρή τήρηση των πανάρχαιων κεκτημένων Αξιών. Δικαιούχοι και Κληρονόμοι αυτών είμαστε, αλλά ούτε αυτό το διδαχθήκαμε για να το έχουμε υλοποιούμενο και προς όφελός μας.

Στο σημείο αυτό και επειδή συνεχίζω, κατά δύναμη, να φέρω την ιδιότητα του Ιδρυτή και Προέδρου της Ενώσεως Ασφαλιστών Βορείου Ελλάδος (Ε.Α.Β.Ε), οφείλω και υποχρεούμαι να δηλώσω, εδώ και από την Θεσσαλονίκη της Μακεδονίας και Βορείου Ελλάδος, ότι αυτές τις Ηθικές Αξίες του Θεσμού των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, όπως πρώτος έθεσε τις βάσεις του ο Μακεδόνας Αριστοτέλης δια της «Μεθόδου» στην λήψη και στην δόση των Ιδιωτικών Συναλλαγών και υλοποίησαν οι Μαθητές του στην Μίεζα Ημαθίας και μετέπειτα Κοσμοκράτορες επί του τότε γνωστού κόσμου, τις διαφυλάττει και τις προστατεύει, (αδιαφόρως γνώσεων και αντιλήψεων) για λογαριασμό του σημερινού κοινωνικού συνόλου, τόσο η Ευρωπαϊκή Ένωση δια των αρμοδίων οργάνων της, όσο και ιδιαίτερα η Ελληνική Ανεξάρτητη Αρχή επί των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, που είναι η Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (Δ.Ε.Ι.Α.) της Τράπεζας της Ελλάδος από το έτος 2010, επί όλης της Ελλάδος και ισότιμα πλέον της Θεσσαλονίκης, όπου εδρεύουν και λειτουργούν φορείς υλοποίησης του Θεσμού της Ιδιωτικής Ασφάλισης.

Το αθόρυβο -και όπως «πρέπει»- Έργο που επιτελείται συνολικά για την προστασία του Οικονομικο-Κοινωνικού Θεσμού των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, είναι πράγματι αξιοθαύμαστο και αξιέπαινο, ιδιαίτερα επειδή είναι ουσιαστικό και πολύπλευρα αποτελεσματικό, ιδίως γνώσεων και επικαιροποίησης αυτών, δια πιστοποίησης και δια του «**πρέπει**».

Σε κανέναν απολύτως δεν είναι επιτρεπτό να αγνοεί και να περιφρονεί, για δικούς του λόγους και σκοπιμότητες, την Μοναδική και Μεγάλη Προσφορά του Θεσμού της Ιδιωτικής Ασφάλισης στην Θεσσαλονίκη και πριν από έναν αιώνα, όπου η σημερινή, μη άναρχη πολεοδομικώς, οδός και πλατεία Αριστοτέλους, που θυμίζει τμήμα Ευρωπαϊκής Πόλεως, είναι κατά βάση χρηματοδοτημένη από τις μεγάλες Ασφαλιστικές Αποζημιώσεις που πλήρωσαν οι φορείς της Ιδιωτικής Ασφάλισης, για τα κατά πολύ περισσότερα τότε από τα σημερινά ασφαλισμένα κτίρια και περιουσίες, που κατέστρεψε η μεγάλη πυρκαγιά στο τότε «ανατολικού τύπου» κέντρο της, τον Αύγουστο του έτους 1917, παρουσία των τότε «Συμμαχικών Στρατευμάτων», κατοχικών στην ουσία.

Και η ονομασία ως «Αριστοτέλους», αυτού του Ευρωπαϊκού τύπου τμήματος της Θεσσαλονίκης, που χαίρονται και απολαμβάνουν γενεές γενεών Ελλήνων και ξένων, τον αρχικό Δάσκαλο και Εμπνευστή του Θεσμού των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων δια της «Μεθόδου» τού «πρέπει», τιμά και ευγνωμονεί αιωνίως, αλλά και παγκοσμίως.

Η άγνοια γεγονότων, διδακτικών και ωφέλιμων στο κοινωνικό σύνολο, δεν είναι ντροπή.

Η διαστρέβλωση όμως της γνώσης και μετατροπής της σε άγνοια και παραπλάνηση, είναι ντροπή και

κατάπτυστη πράξη. Εξηγώ τι ακριβώς εννοώ:

Ως Μακεδόνας και Υπηρέτης του Θεσμού των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, γράφω, λέγω και αποκαλύπτω επαναληπτικώς, ενταφιασμένες γνώσεις και πράξεις που αφορούν την Μακεδονία και τους Μακεδόνες, επικαλούμενος αποδεικτικές πηγές και διαπιστώσιμα γεγονότα.

Δεν είδα όμως να πράττουν το ίδιο άλλοι και σε άλλες περιοχές της Ελλάδος (όπως το πράττουν ξένοι για τις χώρες τους και τα συμφέροντά τους) επικαλούμενοι στοιχεία και αποδείξεις, γνώσεων και εφαρμογών, πολλών και διαφόρων μορφών άτυπων «ασφαλίσεων» **και στην όλη αρχαία Ελλάδα**, όπως ήταν ο «Θεσμός της Εγγύης» και πριν ακόμη διδαχθεί η «Μέθοδος» του Αριστοτέλη και ιδρυθεί η πρώτη στον κόσμο άτυπη «Ασφαλιστική» στην Βαβυλώνα υπό των Μακεδόνων, που «πολλά συντελεί αργύριον» (έφερε πολλά κέρδη) κατά τον «Οικονομικό» του Ξενοφώντα, που επικαλείται ο Ανδρεάδης στο προαναφερθέν δίτομο Έργο του.

Και ως Μακεδόνας δεν «πρέπει» να είμαι εγώ που θα γράψω και θα αποκαλύψω τις γραφές και γνώσεις του Αθηναίου Δημοσθένη για την «**Αβάρια**» στα πλοία, που είναι βασικό στοιχείο των νεότερων Θαλάσσιων Ασφαλίσεων και ούτε για τον περίφημο «**Ναυτικό Κώδικα των Ροδίων**», που αντιγράφηκε διεθνώς και πριν από πολλούς αιώνες, για την Θαλασσοπλοΐα, που σήμερα κλέβει και ληστεύει την αρχαιόθεν θαλάσσια Γαλάζια Ελλάδα!

Θα κάνω όμως και πάλι εξαίρεση επαναλήψεως όσων έγραφα και δημοσίευσα τον Σεπτέμβριο του έτους 2010 για την κάποτε «Κράτος-Πόλη των **Χίων**» (σημερινή νήσος Χίος, που απειλεί συνεχώς ο απέναντί της «νυχτωμένος Μουσαφίρης» εκεί) για το «τερπνό και το ωφέλιμο», αφού θα επικαλεσθώ και πάλι γραφές και διδαχές του πλέον «αθυρόστομου» Κωμωδιογράφου όλων των εποχών Αριστοφάνη, στο πολυδιδαγμένο, αλλά και πολυεπίκαιρο έργο του «Ειρήνη», στίχοι 169-170, όπου αναφέρονται τα εξής αρχαία «Ασφαλιστικά Ζωής» της Πόλεως-Κράτους των Χίων: «**Ως ην τι πεσών ενθένδε πάθω, τουμού θανάτου πέντε τάλανθ' η πόλις η Χίων οφλήσει**».

Παραλείπω τις «διακοσμητικές αθυροστομίες» και εξηγώ τι ακριβώς δίδαξε και διδάσκει παγκοσμίως ο Αριστοφάνης, εδώ και 2450 χρόνια:

Η Πόλις-Κράτος των Χίων, του γαλάζιου Αιγαίου «χθεσινέ και αμαθή Μουσαφίρη», είχε καθιερώσει «Δημοτική Ασφάλιση» των ίσων Δημοτών της και πλήρωνε ασφαλιστική αποζημίωση συγκεκριμένου και προκαθορισμένου ίδιου και ίσου κεφαλαίου **πέντε τάλαντων**, περίπου 100.000€ σήμερα, για κάθε Δημότη-Πολίτη της, **που θα έχανε την ζωή του από Ατύχημα!**

Το κατάλαβες αυτό όποιο και κάθε παπαγάλε «άνοιαν, αισχύνην και γέλωτα οφλισκάνων»; Σου τα εξηγώ και αυτά, με την ελπίδα να προσεγγίσεις έστω τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό και πνεύμα του:

Από το αρχαιοελληνικό ρήμα «οφλισκάνω» (=καθίσταμαι οφειλέτης, χρωστώ, οφείλω, οφειλή είμαι χρεώστης), **προέρχεται και η ασφαλιστική υποχρέωση πληρωμής κάθε ασφαλιστικής αποζημιώσεως!**

Ξύπνα λοιπόν και σκέψου, αν μπορείς, τι ακριβώς συνέλαβε και υλοποίησε το αρχαιοελληνικό πνεύμα.

Να δούμε τώρα και τα τερπνά και όλως διασκεδαστικά του Αριστοφάνη:

Πρώτος αυτός συνέλαβε την ιδέα του «πυραύλου» επί γης προς ουρανόν (Δία, Άρη, Ερμή κ.λπ).

Και αυτό επειδή «σφάζονταν επί γης για την κουτάλα» οι τότε «Νατοϊκοί και Αντι-Νατοϊκοί Σύμμαχοι» (Αθηναίων και Σπαρτιατών τότε και περί το έτος 430 π.Χ, αλλά με πολύ καλούς αντιγραφείς τους έκτοτε και διεθνώς).

Εξ αυτών είχαν θυμώσει οι ουράνιοι θεοί και προς τιμωρία τους είχαν πάρει από την γη την **Ειρήνη** (ίδια τότε και σήμερα) και την κρατούσαν φυλακισμένη στα ουράνια (όπως ακριβώς και σήμερα). Θύμωσε και αγανάκτησε όμως και ένας Αγρότης καλλιεργητής της γης, προφανέστατα Δημότης και Πολίτης της Χίου, Τρυγαίος κατ' όνομα και «ήρωας» του Αριστοφάνη.

Αντί άλλων απονενοημένων πράξεων τού σήμερα και «εν βρασμώ», όπως λένουν άνοοι και επταίσχυντοι «θυμωμένοι», **κάθισε και σκέφθηκε** πως θα ανέβει στους ουρανούς για να ζητήσει από τους θεούς να απελευθερώσουν την Ειρήνη και να την επαναφέρουν στην γη. Κατάλαβες πως **πρέπει** να ενεργείς, όποιο και κάθε «θυμωμένε»;

Για τον σκοπό αυτόν έπιασε ένα σκαθάρι, το τάισε δυναμωτικά και αυξητικά και αφού αυτό γιγαντώθηκε, του έβαλε χαλινάρια και «προωθητική δύναμη πυραύλου» από ανθρώπινα απόβλητα (ιδού ιδέα αναξιοποίητης «καύσιμης ύλης» αντί πανάκριβων αερίων και εξορύξεων) και του ζήτησε να τον μεταφέρει στην πλάτη του και πετώντας στον ουρανό ως «πύραυλος»-Πήγασος.

Στην πτήση προς τους ουρανούς είδε κάτω την γη και τρόμαξε αλλά σκέφθηκε ότι αν συμβεί κάτι απρόβλεπτο και πέσει και σκοτωθεί «η πόλις η Χίων πέντε τάλαντα θα πληρώσει» (στους οικείους του) **για τον θάνατό του**.

Άρα **χρήσιμος και εν ζωή και μετά τον θάνατόν του!** Τούτο πράξε και εσύ ομοίως, για την **Ειρήνη σου!**

Υπάρχει, μήπως, καλύτερη διδαχή περί των Ασφαλίσεων γενικώς από τούτην εδώ την αρχαιοελληνική;

Και δεν ζητώ καμία οφειλή, για την δια του παρόντος, οφειλόμενη διδαχή.

Το μόνο που ζητώ, γράφω, φωνάζω και επιμένω, εδώ και μισό αιώνα, από την Ελλάδα της Μακεδονίας, είναι:

Φωτισθείτε από την λάμψη του αρχαιοελληνικού Πνεύματος και βάλτε οδηγό της ζωής και των πράξεών σας το παναθρώπινο και θεϊκό «**πρέπει**»!

Τέλος να θυμόσαστε πάντα ότι το Μεγαλείο της Ιδιωτικής Ασφάλισης, ως Παγκόσμιος Θεσμός, διαλάμπει, ωφελεί και σώζει, **στις δύσκολες και οικονομικά κρίσιμες εποχές και καταστάσεις**, από τις οποίες **προέκυψε ως Ιδέα και Ασπίδα Προστασίας**.